

Alternative sannheter? Antropologiske betraktninger av meningsdannelsens foranderlighet hos barn, ungdom, voksne og de eldste.

Harald Beyer Broch

Livet i Vesten er fylt av paradokser. Tvil og ambivalens er kulturelle kjennetegn med stor utbredelse. Barn drømmer om fremtiden og en inntreden i voksenlivet og dets privilegier. Voksne tenker på hvordan oppvekstforhold kan forme og forklare både nåtid og fremtidens mulig- og umuligheter. Fremtiden er mulighetenes arena så lenge en ikke selv er fanget av alderdommens nostalgi. Nåtid og fremtid relateres alltid til det som var, samt drømmer og håp eller frykt for det som kommer.

I dette innlegget vektlegges meningskreativitet blant barn og ungdom.

Representerer kreativ fantasi deres alternative virkeligheter? Betyr dette at barn og unge har andre, flere eller færre meningssøkende nyanser og utfordringer enn samfunnsautoriteter: modne kvinner og menn gjerne i 30 – 60 årene. For å forstå hvordan alternative sannheter oppstår eller virkelighetsoppfatninger ofte varierer mellom ulike grupper og generasjoner benyttes narrativ teori og Goffmans rolleteori. Slik fremkommer forskjellene mellom barn/ungdom og voksne som adskillig overdrevet. Sannhetene og medfølgende virkeligheter er tuftet på de samme prinsippene. Spørsmålet som kan stilles blir om teoriene som benyttes er

for enkle, for lette å forstå til oppnå samfunnsvitenskapelig (og politisk gjenklang) tyngde?